

HOUTHALEN-HELCHTEREN

Hoeve Mieneke herleeft helemaal aan Kelchterhoef: «Silhouet van Mieneke nu altijd aanwezig»

Hoeve Mieneke is na een eerdere renovatie helemaal in al haar glorie hersteld. De aanpalende moestuin én zelfs het silhouet van de laatste pachter Mieneke zijn weer aanwezig. «We hopen dat we hier nog vele jaren van mogen genieten», zegt Jaak Beertens, kleinzoon van Mieneke die er zelf opgroeide.

Hoeve Mieneke aan Kelchterhoef, met rechts op de foto kleinzoon Jaak Beertens. Foto Karolien Coenen

Wie Kelchterhoef zegt, denkt meteen aan hoeve Jan en hoeve Mieneke, verwijzend naar hun laatste echte bewoners. «Dit is één van de drie hoeves op het domein en werd in 1851 gebouwd voor pachters die het domein beheerden», weet burgemeester Alain Yzermans (sp.a). «We zijn héél blij dat we als gemeente de hoeve opnieuw hebben opgeknapt én dat de tuin nieuw leven kreeg ingeblazen. Bezoekers van het domein zien nu hoe het leven er hier 100 jaar geleden aan toe ging.»

Dankzij Jaak Beertens, de kleinzoon van Mieneke, kon de omgeving gereconstrueerd worden. «Ik heb hier zelf gewoond tot 1954 en was tien jaar toen we hier vertrokken. Ik woonde hier met mijn ouders, broer en mijn grootmoeder Mieneke. Zij sliep helemaal links in een aparte ruimte in een bed dat wat hoger gelegen lag. Onderin lag dan heel wat gepekeld vlees. Ze sliep als het ware boven de 'frigo' van destijds.»

Jaak is vandaag 77 jaar, maar heeft nog een goed geheugen. Zijn anekdotes konden beschrijven hoe de tuin er ongeveer uitzag. «En langs het fietspad lag trou-

wens ook de bakoven. Ik heb hier als klein mannetje nog gespeeld. Het was toen trouwens onmogelijk om van hieruit naar hoeve Jan te gaan. De vijver en omgeving was nog één groot moeras, en het fietspad was toen een karrenspoor waarje in de winter onmogelijk door kon stappen. De tijden zijn veranderd, maar het is mooi om te zien hoe de geschiedenis nieuw leven krijgt ingeblazen.»

Het silhouet van Mieneke en haar kippen staat nu vereeuwigd voor het gebouw. «Grootmoeder was in het echt wel wat kleiner dan dit», lacht Jaak. «Maar toch lijkt ze er wat op. Knap gedaan. Ooit was er trouwens een kans dat deze hoeve naar het openluchtmuseum in Bokrijk zou verhuizen. Maar daar wilden ze het niet hebben, want het was niet oud genoeg. Gelukkig! Nu staat het nog steeds op de originele plaats en blijft de herinnering levend.»

Buurtopbouworganisatie Rimo ontfermde zich over de tuin en vrijwilligers uit Meulenbergh onderhouden er nu de omgeving. «Na 50 jaar kunnen er eindelijk weer groenten geogst worden. Mieneke zou wel fier zijn.» (MMM)